

& Knabinoj de Muhu:

< Rekante 21 el 41 batoj por strofo, entute 1148 paŝoj dum 12 minutoj. Estonan fabelon poemigis Julio Baghy (Ĉielarko, Tenerife 1966). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,6:41> (

/Do DoRe MiMi FaFa MiMi; So TiLa SoSo FaFa MiMi; Mi ReRe FaMi ReTI DooLA;LA SOSO
DoDo TITI Do Do;

(#Rekantaĵe: Re ReMi FaRe; Mi MiFa SoMi; La LaTi doLA So; LaTi doLa SoFa Mi Mi Do; Re
ReFa MiRe Do o)

)×28)+

(&Strofoj:

'1 /Ĉe mara bord' de Estonio, ; sur Muhu,
insulet' proksima, ; legende vivas historio; pri
pens' bizara, junulina.

(×:; **Brakon al brako ; plekte kaj rekte ; iras
ni en la danc' ; Gaje kantu en amika ĉen' ;
iras ni en la danc'.**)

'2 Jam pasis pli ol du jarcentoj, ; ke post milito
sveda-rusa ; vandalan krudon de l' taĉmentoj ;
tuj sekvis plago pune plusa.

'3 La revenintojn el la marĉo ; atendis hejmoj
cindriĝintaj. ; En procesie laca marŝo ; nur
trenis sin la hejmperdintaj.

'4 Dum veo... preĝo... sakro ĝemis ; kun peto...
pugnoskua gesto, ; ŝtelire nova monstro venis,
; falĉil-armila gast': *la pesto*.

'5 Abunde la falĉil' rikoltis ; pasante plu de lok'
al loko; pri ĝia tiranec' heroldis ; arme' kadavra
sen tombroko.

'6 Nek preĝo, nek ribelo helpis; surdmuto regis
en Ĉielo... ; Responde nur la hundoj jelpis, ;
ululis strigoj sub la steloj.

'7 Vilaĝoj senhomiĝis tute...; Forkuri senespera
ŝajnis; fuĝanto spita absolute; en lok' alia
samon gajnis...

'8 Sed malgraŭ morno kaj hororo ; la herboj,
arboj freŝe verdis, ; bukedo kampa sub sunoro
; neniom el la ĉarmo perdis...

'9 Simile al la bunt' de l' kampo ; sur plac' de l'
balancil' vilaĝa ; knabinoj staris kiel stampo ;
pri venkovolo vivoplaĉa.

'10 Knabinoj dek du – mem juneco ; kaj
vivofontoj korpiĝintaj – ; jam pretaj doni sin
kun deco ; al viroj paruliĝi indaj... ..

'11 Knabinoj dek du... Sed dek-tria ; de l'
stratofino proksimiĝis... ; Funebris jam mieno
ŝia... ; Por scii certan ja sufiĉis.

'12 Ĝemelfratino ŝia pasis; de tero for al transa
spaco ; kaj orfe sola ŝin postlasis ; por tremi
plu pro mortminaco.

'13 Knabinoj dek du sin retiris ; kaj time gapis
al dek-tria, ; sed jen el ili Ebu iris ; renkonti ŝin
kun koro kria:

'14 "Al nia rond' mi vin invitas. ; Ne timu preni
mian manon! ; Ni saman sorton ne evitas ; eĉ
nin tirante en kabanon.

'15 Se morti devas, mortu saĝe ; kaj inde al
knabino brava! ; Ekiru rekte kaj kuraĝe ; al
Morto, nin de pesto sava.

'16 De pest' strangoli vin ne lasu, ; ne iĝu nur
ŝvelaĵ' por hundoj, ; tra vejnoj formikar' ne
pasu, ; nek bekoj boru en la vundoj!

'17 Ni restu belaj kaj, neglekte ; detruan tuŝon
de la pesto, ; la brakojn al la brakoj plekte ; ni
kune marŝu al finfestoj!"

'18 Dek tri knabinoj hejmen kuris, ; post hor'
revenis al la placo. ; La vangoj pro l' rapid'
purpuris, ; okuloj ardis pro l' aŭdaco.

'19 Revestis sin dek tri knabinoj, ; sin freŝe
lavis, harojn kombis; kun kronoj kaj en blankaj
linoj ; princine belaj ili pompis.

'20 La buntaj ŝtrumpoj, lanaj jupoj ; samritme
ondis ĉiupaŝe ; kaj ili ŝajnis anĝelpupoj, ; de
Di' ŝtelitaj teren kaŝe.

'21 Surplace ili faris ĉenon; al ĉiu brako brak'
sin plektis ; kaj stratolarĝe la promenon ; al
maro ili ekdirektis.

'22 "Fratinoj, supren kapon, koron! ; Spitante
peston ĝin ni mokos. ; Jarcentoj gardos la
memoron ; kaj nin al Vivo reprovokos.

'23 Fratinoj kantu, sed plenvoĉe ; laŭdante
vivon pro la Vivo! ; La kantoj sonu senriproĉe
; dum marŝas ni sur vivdeklivo".

'24 Plenpulme kantis la knabinoj ; marŝante
inter domoj fulgaj; malice mutis la ruinoj ; kiel
kripluloj senindulgaj...

'25 Korŝire sonis kanto gaja ; pri vivobelo,
juna amo, ; paruldonaca tempo maja, ; pri
dolĉa kuno en kabano...

'26 Dek tri knabinoj ornamitaj ; atingis golfon
de la maro ; kaj senhezite pestospitaj ; sinĵetis
marŝe al ondaro...

'27 De paŝ' al paŝo dum la marŝo ; la kanto
eĥoserĉe sonis ; ĝis voĉoj de l' funebra farso ;
formorte en marakvo dronis.

'28 Super la akvo ondodanca ; malsataj mevoj
kriĉekrozis, ; sur la surfaco ondbalanca ;
florkronoj dek tri flosis... flosis.)